

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

408

Szerző:

Cím: *A Mücsarnok programja*

Hely

Műcsarnok

Idő

"1921"

Forrás:

Magyarság

Személy

Bsp.
(Hely)

1921. 7. 29
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs.

A Mücsarnok programja

A különböző intézmények sorában, melyek az élő magyar művészetet szolgálják, a művészi termelésben közvetítő szerkvént állnak a közönség s a festők és szobrászok közt: hagyományainál fogva, erkölcsi presztizsével és anyagi megalapozottságával legelső helyet foglal el a *Képzőművészeti Társulat*. A művészi élet figyelői és elfogulatlan bírálói azonban már régebben, még a háboru előtt kénytelenek voltak megállapítani, hogy ez a történeti multu intézmény évenként lebonyolított munkaprogramjában nem felel meg azoknak a magasabb igényeknek és várakozásoknak, amelyek vele szemben támaszthatók s egykori vezetőszerrepéből sajnálatosan egyre többet veszít. A Mücsarnok művészi sáfarkodása nem jelentett egyebet, mint hogy szokásszerűen megrendezte télen és tavasszal a maga tárlatait, amelyekről — itt most nem részletezhető okokból — éppen a kiválóak hiányoztak s mint tömegtárlatok, gyakran engedték bő helyet a középszerűnél is alacsonyabb térfoglalásoknak. A Mücsarnok ügyét a magyar művészet ügyének tekintők részéről egyre élénkebben felhangzott, hogy ennek a másra és többre hivatott intézménynek tevékenysége nem merülhet ki

abban, hogy egyedül ily monstre-kiállítások hajléka legyen, amelyek, ha továbbra is úgy folytatódnak, ahogyan hozzájuk szerencsénk volt, az előbb-utóbb a teljes művészeti csódhöz visz. Változatosabb, tempósabb és színvonalasabb munkát kell kezdenie s ennek a követelésnek főleg most kell érvényesülnie, amikor a magyar művészi élet minden megnyilvánulása fokozottabban nemzeti jelentőségű, mint talán bármikor volt.

Abból a munkatervezetből, amelyet a Mücsarnok az ősztől kezdve a jövő idényben akar lebonyolítani, azt olvassuk ki, hogy a Mücsarnok portáján ily értelemben bizonyos irányváltozás történt s életében, ugylátszik, lendületesebb napok és tartalmasabb fejezetek következnek el. A szezon a Mücsarnok azzal a kiállítással nyitja meg, amelyet a nyolc művész gyűjteményéből rendez a *Move*. Utána következik, mint már jelentettük, a téli tárlat helyett az *őszi tárlat*, majd január elején a posthumus kiállítása a háboru végén elhalt nagybányai mester, a felejt-hetetlen *Ferenczy Károly* művészi hagyatékának. Ferenczy után a magyar tájfestészet egy másik klasszikusa, a rémuralom alatt elhalt *Mednyánszky László* báró jut szóhoz, ez a különös életű és rendkívül termékenységi művész, akiről összefoglaló, minden részletében jellemző és kimerítő képet még nem

kapott a közönség, miután az őszi és puritán lelkű mester a gyűjteményes kiállítását mindig halogatta. A magyar művészi mult egy köllően nem ismert, a nyolcvanas évek genre-korszakához tartozó *Aggházy Gyula* művészetét szintén felidézi a Mücsarnok. Utána áprilisban nyílik meg az a *jubiláris tavaszi tárlat*, amellyel a Képzőművészeti Társulat *hatvan esztendő s fennállását* ünnepli. Ezt a kiállítást reprezentáló jellegűnek szánják, egyik részében a mai napok első vonalban álló festői és szobrászai vonulnának fel, másik részben pedig a hatvan esztendő fejlődést illusztráló, történeti bélégű alkotások. A kiállítást a kiosztásra kerülő díjak és kitüntetések egész serege teszi majd ünnepvé, köztük újak is, így az ötvenezer koronás *Benczur-díj*. E munkaprogramon kívül a Képzőművészeti Társulat abban az irányban is akciókat akar kezdeni, hogy a magyar vidéket erősebb szálakkal kapcsolja be a kilenc tizedrészből Budapesten folyó művészeti életbe. Nagy vidéki városokban (Debreczen, Szeged, Győr, Szombathely, Pécs, Kaposvár, Kecskemét) égíse alatt működő szervezeteket létesít, vándorkiállításokat rendez, amelyekre izlésefejlesztő és közönségnevelő hatásuknál fogva, mondanunk sem kell, hogy minő szükség van, a helyi dilettánsok és képzelt nagyságok által uralt légkörben.

da 1920